

## [Undervisningsministeren.]

udtalelse — med rette mener jeg — påpeget sammenhængen mellem ungdomsuddannelserne og de videregående uddannelser, herunder også, at mulighederne for at rette op på udviklingen på kort sigt burde have været diskuteret nøjere i helhedsplanlægningen. Ungdomsuddannelserne og rådets forslag i forbindelse hermed bør også indgå i de videre overvejelser, men der må lægges afgørende vægt på, at også de kortsigtede løsninger passer ind i og ikke blokerer et mere langsigtet reformarbejde.

Afslutningsvis vil jeg påpege, at planlægningen af de videreudgående uddannelsers udbygning kun er en enkelt brik i forbindelse med det sammenhængende planlægningsarbejde, PP II lægger op til. For bedømmelsen af, om det er muligt at få fastlagt mere langsigtede politiske retningslinjer for den offentlige sektors udvikling, er det imidlertid en ret så afgørende brik.

*Skriftligt besvarede spørgsmål.*

Af *Flemming Jensen* (KF) til undervisningsministeren (9. april 1974):

„Hvilke konsekvenser af bevillingsmæssig art vil ministeren drage af statsrevisionens bemærkninger om den del af Danske Studerendes Fællesråds virksomhed, der ligger uden for studenterområdet?“

(Spm. nr. 188).

Undervisningsminister *Tove Nielsens* svar (19. april 1974):

1. Gennem en årrække har Danske Studerendes Fællesråd (DSF) modtaget tilskud fra undervisningsministeriet. Tilskuddet ydes til fællesrådets almindelige virksomhed.

DSFs formål er ifølge fællesrådets statutter at virke til gavn for de studerende ved de højere uddannelsesinstitutioner, hvis medlemsorganisationer er repræsenteret i DSF.

DSFs arbejde falder inden for følgende hovedområder:

- Det organisatoriske,
- det uddannelsesmæssige,
- det sociale,
- boligområdet,
- det internationale samarbejde.

2. Efter at der i begyndelsen af 1973 fra forskellige side i dagspressen var rejst kritik af DSFs forhold, lod 2. revisionsdepartementet foretage en undersøgelse af DSFs virksomhed og økonomi.

Revisionsdepartementets undersøgelse, der afsluttedes i juli 1973, gav ikke anledning til nævneværdig kritik af DSFs virksomhed og økonomi. Revisionsdepartementet lagde herved vægt på, at den bredt formulerede formålsbestemmelse bevirkede, at den overvejende del af de udøvede aktiviteter uden videre måtte anses for omfattet af målsætningsbestemmelsen, og at undervisningsministeriets tilskud kun udgjorde ca. 20 pct. af fællesrådets indtægter.

Revisionsdepartementet har ikke fundet anledning til at foretage en egentlig bedømmelse af visse yderområder af DSFs virksomhed, ligesom man ikke har ment at kunne foretage en vurdering af det politiske idégrundlag og den politiske holdning, der i de senere år mere udtalt er kommet til udtryk i DSFs princip- og arbejdsprogram m. v.

3. Efter modtagelsen af revisionsdepartementets beretning overvejede undervisningsministeriet, hvorvidt man på den givne foranledning skulle ændre kriterierne for ydelse af tilskud til DSF.

Ud fra de samme betragtninger, som var anført af revisionsdepartementet, kom man til den konklusion, at der ikke var grundlag herfor. I overensstemmelse hermed meddelte undervisningsministeriet i oktober 1973 DSF, at ministeriet ikke havde fundet anledning til at foretage yderligere i sagen. Samtidig underrettedes folketingets udvalg for undervisning og uddannelse herom.

Tilskuddet til DSF ydes derfor fortsat uspecificeret til fællesrådets almindelige virksomhed.

4. Tilskuddet til DSF udgør i finansåret 1974-75 350.000 kr., hvilket beløb dog vil blive reduceret med 2 pct. som følge af finansministeriets cirkulære af 2. april 1974 om besparelser på finanslovbevillingerne for finansåret 1974-75.

Af *H. C. Toft* (KF) til arbejdsministeren (9. april 1974):

„Hvad agter ministeren at svare på revisionsdepartementets spørgsmål om, hvorfor